

PARAULA I VIDA

«Per què plores? Qui busques?» (Jo 20,15)

Aquestes dues preguntes seguides que Jesús li fa a Maria Magdalena, l'apòstola dels apòstols, en el primer encontre del Ressuscitat en persona amb la seva fidel deixeble (Jo 20,11-18) ens ajuda en aquest diumenge a reflexionar amb fe sobre la joia pasqual viscuda en aquests moments de pandèmia.

Jesús continua preguntant-nos «per què ploreu?». I amb la confiança dels «amics», més encara, amb la sinceritat dels «germans», avui li confiem la situació mundial que ens fa plorar. Tantes persones que moren per la infecció d'aquest coronavirus, els malalts que pateixen aïllament forçós i dur, sols en les habitacions o en els hospitals, sobretot els que tenen dificultats per respirar i han d'estar dies i dies sedats o lligats a un respirador artificial. Els qui estan sols en pisos petits, amuntegats, o en família, però enclaustrats. I els qui ni tenen casa, perquè malviuen pels carrers. I tantes persones angoixades, així com els qui veuen perillar el seu treball o ja els han anunciat l'acomiadament. Plorem pels metges i infermers que tenen horaris inacabables i emmalalteixen, per tal d'arribar a tothom. Els qui no tin-

dran atencions mèdiques. Els països pobres que no podran superar les conseqüències devastadores de la pandèmia, i tants altres. Plorem i li demanem a Jesús Ressuscitat que tingui pietat del nostre món; que sostingui els esforços de les autoritats, dels científics, dels homes i dones de bona voluntat que estan repartint solidaritat a mans plenes...

I les preguntes incisives de Jesús, continuen: «qui busqueu?». Maria buscava el seu Mestre i Senyor, buscava el consol i la fe. Només escoltar el seu nom, es va sentir transportada «Maria!», i respongué «Mestre!» Li fou concedida una fe d'apòstol, una gràcia especial per «anar a trobar els seus germans» i desvetllar la fe dels mateixos apòstols.

També avui estem cridats a anunciar la fe. Ni que de moment estiguem confinats a casa. Som Església en sortida, per donar a conèixer la salvació de Jesús. ¿N'hi haurà prou amb una resposta científica i econòmica a la crisi sanitària? ¿Voleu dir que molts no reflexionaran i descobriran a través d'aquesta crisi mundial que som febles, que hem de sortir de nosaltres mateixos i cercar la Veritat i l'Amor autèntics? De la Resurrecció de Jesucrist ha de néixer el testimoniatge

dels cristians, humil però autèntic de la nostra fe, de l'experiència de vida que tenim per l'amistat amb Jesús. I ha d'emergir el compromís d'estimar més i millor, sense defallença ni esperant falsos consols, amb un amor que «tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta, perquè l'amor no passarà mai» (1C 13,7-8). Estem cridats a ser deixebles valents de la nostra fe i a viure compromesos a vèncer el mal amb el bé, a omplir les creus (també de les pandèmies) amb l'amor.

Pasqua és acció de gràcies a Jesús perquè no va defugir morir a la creu, perdonar els enemics, acollir el bon lladre, regalar-nos una Mare excepcional i donar la seva preciosa vida en rescat de tots. Donem gràcies a l'Església que any rere any va proclamant la gran veritat de la resurrecció del Senyor i de la nostra resurrecció amb Ell. I donem gràcies per totes les manifestacions de bondat, de forma ben especial en aquestes setmanes de confinament, que comprovem en les persones que estimen i ajuden sense esperar res a canvi, gratuïtament. «Feliços els qui creuran sense haver vist» (Jo 20,29).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Setmana Santa viscuda intensa i recollidament

Les celebracions de la Setmana Santa i el Triduum Pasqual van ser seguides a la diòcesi des de les cases, a través de les xarxes socials, de transmissions en directe realitzades des del canal de Youtube de la diòcesi d'Urgell i d'algunes parròquies, com Balaguer, Guissona o Sant Julià de Lòria.

Els missatges de Mons. Joan-Enric Vives encoratjant en aquests moments difícils, i també les celebracions realitzades des de la Catedral de Santa Maria, han estat seguides per moltes persones que han agraït aquesta difusió.

Gràcies a tots per permetre l'entrada a les vostres llars. Mentre duri l'actual situació, els diumenges podreu seguir l'Eucaristia del Sr. Bisbe des de la Catedral a les 11.30 h a través del canal de Youtube del Bisbat i de la pàgina web.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sant Roc, vetlleu per nosaltres

Quan va morir l'àvia, trenta anys enrere, tot recollint els objectes més personals de la seva habitació, despenjaren una imatge de la peanya d'un dels angles, que van guardar en un armari. Era una imatge de sant Roc; un sant que ha estat molt venerat i invocat des del segle XV, com a protector de la pesta i de qualsevol pandèmia; protector, també, de pelegrins, metges i de tota persona que assisteix i té cura dels malalts.

Fa unes setmanes, amb l'arribada de la covid-19, la filla, ara ja àvia i devota del sant, va dir a la seva filla: «Treu el sant Roc de l'armari, el necessitem. Posem-lo en un lloc preeminent, amb una llàntia encesa i preguem perquè ens deslliuri de la pandèmia». Així ho han fet i el sant ha tornat a tenir la preeminència

perduda en aquella llar. La devoció seguia ben viva.

Demanar la intercessió d'un sant és encomanar-se a un deixeble que ha viscut una vida de fidelitat exemplar al Senyor. És encomanar-se a un germà gran, reconeixent que està més unit a Crist i per això li demanem que intercedeixi per nosaltres prop del Pare. Els sants són models de caritat, d'amor i servei que, amb la seva sol·licitud de germans, ens poden ajudar en la nostra feblesa. Confiam que per la seva vida, que és referent per a totes les persones, intercedeixin per nosaltres i per tots els qui ho necessiten en moments de tribulació col·lectiva com el que estem vivint. Els sants i les santes contemplen Déu, el lloen i no paren d'ocupar-se dels qui des

de la terra, i amb fe i confiança, demanem el seu ajut.

Hem de correspondre a la seva intercessió amb la pràctica de la caritat, estimant i servint els altres, camí de santedat per a nosaltres. «Feu-vos com aquell qui és sant i us ha cridat. També vosaltres sigueu sants en tota la vostra manera de viure» (1Pe 1,15). La devoció als sants ha de ser una referència que mogui a l'acció. Ens assenyalen un camí a seguir en aquests moments de pandèmia: complir les normes amb fidelitat, cuidant-nos i tenint cura dels altres, i agraint de tot cor el treball de cada dia dels col·lectius professionals que hi lluiten. Sant Roc, vetlleu per nosaltres!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

«¿Por qué lloras? ¿A quién buscas?» (Jn 20,15)

Estas dos preguntas seguidas que Jesús le hace a María Magdalena, la apóstola de los apóstoles, en el primer encuentro en persona del Resucitado con su fiel discípula (Jn 20,11-18) nos ayuda en este domingo a reflexionar con fe sobre la alegría pascual vivida en estos momentos de pandemia.

Jesús sigue preguntándonos «¿por qué lloráis?». Y con la confianza de los «amigos», más aún, con la sinceridad de los «hermanos», hoy le confiamos la situación mundial que nos hace llorar. Tantas personas que mueren por la infección de este coronavirus, los enfermos que sufren aislamiento forzoso y duro, solos en las habitaciones o en los hospitales, sobre todo los que tienen dificultades para respirar y deben estar días y días sedados o atados a un respirador artificial. Quienes están solos en pisos pequeños, amontonados, o en familia, pero enclaustrados. Y los que ni tienen casa, porque malviven por las calles. Y tantas personas angustiadas, así como los que ven peligrar su trabajo o ya les han anunciado el despido. Lloramos por los médicos y enfermeros que tienen horarios interminables y enferman, con el fin de llegar a todos. Los que no tendrán cuidados médicos. Los países pobres que no podrán superar las consecuencias devastadoras de la pandemia, y tantos otros. Lloramos y le pedimos a Jesús Resucitado que tenga piedad de nuestro mundo; que sostenga los esfuerzos de las autoridades, de los científicos, de los hombres y mujeres de buena voluntad que están repartiendo solidaridad a manos llenas...

Y las preguntas incisivas de Jesús, continúan: «¿a quién buscáis?». María buscaba a su Maestro y Señor, buscaba el consuelo y la fe. Sólo escuchar su nombre, se sintió transportada «¡María!», y respondió «¡Maestro!». Le fue concedida una fe de apóstol, una gracia especial para «ir a encontrar a sus hermanos» y desvelar la fe de los mismos apóstoles. También hoy estamos llamados a anunciar la fe. Ni que de momento estemos confinados en casa. Somos Iglesia en salida, para dar a conocer la salvación de Jesús. ¿Bastará una respuesta científica y económica a la crisis sanitaria? ¿Queréis decir que muchos no reflexionarán y descubrirán a través de esta crisis mundial que somos débiles, que tenemos que salir de nosotros mismos y buscar la Verdad y el Amor auténticos? De la resurrección de Jesucristo debe nacer el testimonio de los cristianos, humilde pero auténtico de nuestra fe, de la experiencia de vida que tenemos por la amistad con Jesús. Y debe emerger el compromiso de amar más y mejor, sin desfallecer ni esperar falsos consuelos, con un amor que «todo lo excusa, todo lo cree, todo lo espera, todo lo soporta, porque el amor no pasa nunca» (1C 13,7-8). Estamos llamados a ser discípulos valientes de nuestra fe y a vivir comprometidos en vencer el mal con el bien, a llenar las cruces (también de las pandemias) con el amor.

Pascua es acción de gracias a Jesús por que no rehuía morir en la cruz, perdonar a los enemigos, acoger al buen ladrón, regalarnos una Madre excepcional y dar su preciosa vida en rescate por todos. Demos gracias a la Iglesia que año tras año va proclamando la gran verdad de la resurrección del Señor y de nuestra resurrección con Él. Y demos gracias por todas las manifestaciones de bondad, de forma muy especial en estas semanas de confinamiento, que comprobamos en las personas que aman y ayudan sin esperar nada a cambio, gratuitamente. «Bienaventurados los que crean sin haber visto» (Jn 20,29).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Testimonis de fe viscuda en un temps difícil

Us volem seguir acostant a les pàgines del *Full Dominical* com estem vivint aquest confinament els cristians i com ens ajuda la nostra fe a superar els entrebancs que se'ns presenten i el repte que suposa el canvi de vida, els interrogants que s'obren, la inquietud per la integritat dels qui estimem.

Fina Teixidó (Linyola)

La situació que ara estem vivint és la que, per primera vegada a la meua vida, m'està portant a fer una seriosa reflexió. Una reflexió del poc que hem valorat tot allò que teníem; de les oportunitats que el benestar social ens ha ofert, i penso si no serà el final de les alegries amb que vivíem. Jo sempre m'he mogut pel camí de la fe i el compromís pels més necessitats treballant a Càritas. En la solitud obligada actual, el que més trobo a faltar és la pregària comunitària a l'església; la celebració de la missa i, també, els alumnes de catequesi que preparem per a la primera comunió i que, ara, també estan confinats.

Passi el que passi, sé que Déu no ens abandona. Tinc tota la confiança posada en Ell.

Belén (Camarassa)

La meua fe m'ha ajudat a trobar forces per aixecar-me cada dia amb energia, alegria i optimisme malgrat els contratemps, que no són pocs... també m'ha ajudat a il·lusionar-me en els petits gestos que fomenten el veïnatge, com aplaudir cada dia a les vuit, o tocar amb el grup de grallers els diumenges a l'hora del vermut, guarnir els balcons per Pasqua, o celebrar l'aniversari d'algun veí o veïna. Són moments d'alegria que en ser compartits encara fan més il·lusió.

Montse Serra (Mafet)

Aquesta situació de confinament que ens ha portat la pandèmia de la COVID-19, ha fet adonar-me de la fragilitat i la vulnerabilitat de les persones... una vulnerabilitat que supero amb la força i l'acompanyament que em dona la fe personal que tinc.

És aquesta mateixa fe cristiana en què es basa el manament de l'amor, la que em fa adonar de la necessitat d'ajudar als altres, especialment els més vulnerables que són, al nostre poble, la gent més gran, els nostres padrins i padrines. Uns padrins que ho van donar tot per nosaltres. Ara cal que sapiguem no deixar-los oblidats en aquesta situació que els porta soledat i un cert desamparament.

I també veig que hi haurà un profund canvi en els valors i les actituds egoïstes de moltes persones, arrel del confinament que ens ha tocat viure a les famílies i al poble.

Joan Ayala (Andorra la Vella)

El que considero més que l'ajuda pròpiament dita és que ho he pres en part com una prova de fe. Malgrat moments de cert neguit o por, he cercat amb la pregària la serenitat que se pressuposa que ens dona la fe. He interioritzat més el missatge de Déu i la paraula de Jesús. Copsar i viure la veritable petitesse de l'home en una situació que humilia a tothom: rics, pobres,

Els fidels ens expliquen la seva experiència a través de la llum de la fe, com els ajuda en el seu dia a dia. En aquesta octava de Pasqua tan especial, us convidem a llegir els seus testimonis perquè si- guin un esperó per a l'esperança i per a la confiança en què sempre, en tot moment, hi ha un espai per a l'amor de Déu.

famosos... En certa manera el confinament és com passar de la teoria a la pràctica en el sentit més profund del coneixement interior i la visió que tenim vers Déu. No obstant, cal dir que la prova més gran és per als infectats, malalts i familiars. En tot cas, la fe et fa veure la creu com a símbol de patiment però també de victòria.

Mariona Armengol (Encamp)

Aquest confinament m'ha portat a mirar dintre meu el que faig bé o malament.

Dono gràcies al Senyor per ser privilegiada i no faltar-me res. Dono gràcies al Senyor per ser aquí i poder ajudar als altres. Dono gràcies al Senyor per ensenyar-me a ser humil.

Dono gràcies al Senyor perquè aquesta Pasqua m'ha enfortit en la meua fe. El llibre *La missa, cor de l'Església* ha estat la meua ajuda.

Rosa Mari Salgueiro (Vielha)

He viscut el confinament amb la fe molt present. Això m'ha ajudat a viure aquest temps en una actitud de creixement, de continuïtat, ... està sent un temps per a repensar coses que en el dia a dia passen de llarg. Temps de reflexió, de no tallar amb les

activitats o les celebracions que feia: escoltar missa o els oficis en aquesta passada Setmana Santa, fent pregària des de casa, moments de recolliment.

Escoltar les notícies en els mitjans de comunicació o conèixer situacions de malaltia en persones properes, et porta sovint a una situació d'angoixa... i la fe m'ha ajudat a trobar la pau en el meu interior i confiar més en mi mateixa.

Ramona Salse (Linyola)

Potser aquestes vivències m'han acostat més a Déu... En comptes de desesperar-me, he pensat: «davant la impotència i les dificultats hi ha dues formes de reaccionar... o anar a lo meu i lamentar-me, o bé fer-se fort...». M'importa Déu, m'importen els altres, i per tant, he triat ajudar i estar amb les persones que tenien necessitats ben diverses. Hi rumio i sento que vull donar suport a la causa de Déu, repassant les virtuts teològiques, tan necessàries i, a vegades, tan oblidades.

He pensat més que mai en la Quaresma. En la Quaresma que hauríem de fer i no fèiem, i que ara ens hem vist obligats a fer per la pandèmia. Hem tingut temps de pensar, de demanar perdó, de convertir-nos i també, perquè no... de desesperar a vegades. I crec que tot això ens farà créixer en la virtut. Hem de confiar en la gràcia de Déu, que és el que actua. Jesús segueix present, crucificat, en cada família que pateix, però... també crec que tots sortirem reforçats d'aquesta «guerra vírica».

Càritas d'Urgell habilita 100 targetes moneder per a famílies

La situació de les famílies més fràgils amb infants, persones sense feina i sense ingressos i també gent gran, ha provocat la intervenció de Càritas, que ha començat a lliurar targetes moneder per comprar aliments als comerços.

S'ha obert una campanya d'emergència a través de la pàgina web de Càritas d'Urgell, en la que es poden fer donatius des de 5 euros fins a l'import que trïi el donant, en decalatge de 5 euros, per ajudar a sufragar les despeses.

L'objectiu és poder donar 100 targetes moneder per valor de 300 euros, per la compra d'aliments per a les famílies més vulnerables, que ara ja tenen dificultats per abastir la cistella.

Càritas d'Urgell ha constatat que en la darrera setmana s'han multiplicat per tres les demandes, les necessitats i dificultats que viuen persones i famílies per tenir cobertes les necessitats bàsiques, entre elles l'alimentació. Davant d'aquesta necessitat, que urgeix a les famílies, i responent a aquesta demanda d'ajuda social urgent, ja ha començat a fer arribar a grups familiars que són atesos pels serveis socials de l'entitat o d'altres que ja ho comencen a necessitar targetes bescanviables en tendes i comerços per un valor nominal de 300 euros.

La manca d'aliments als bancs de reserva propis a causa de les restriccions de mobilitat actuals, ha provocat que, per donar resposta concreta i directa a la problemàtica que estem vivint, s'opti per aquesta solució.

Es tracta d'arribar a un centenar de famílies, perquè puguin abastir-se de menjar per una temporalitat més llarga que els doni més confiança i més tranquil·litat en el seu complicat dia a dia. Aquesta mesura suposarà una inversió de 30.000 euros i permetrà ajudar a unes 100 famílies —d'uns 4 membres de mitjana— de l'àrea de la diòcesi d'Urgell, que va des de Balaguer fins a la Vall d'Aran, Puigcerdà, La Seu d'Urgell o Ribes de Freser. A través

de la pàgina web de Càritas d'Urgell es pot participar en una campanya de *crowdfunding* oberta per l'entitat per tal d'omplir aquestes targetes. Està oberta a tothom i es poden fer donatius a partir de 5 euros.

Càritas d'Urgell ja ha anunciat que té com a objectiu en aquesta situació de crisi social, provocada per la pandèmia de la COVID-19, no deixar ningú enrere en els seus drets socials, i atendre especialment els més vulnerables, en la sintonia de Càritas Espanyola.

En aquest sentit, s'ha fet una crida explícita a la col·laboració i al compromís de les diferents Administracions públiques i, especialment, dels Governos de les Comunitats Autònomes, a col·laborar en el desenvolupament, posada en marxa i tramitació d'un Ingrés Mínim Garantit, un sistema d'ingressos mínims com a última xarxa de protecció social de les persones i famílies més empobrides. Càritas advoca per establir, com ve plantejant des de fa anys, aquest Ingrés Mínim Garantit, amb una cobertura equivalent en tot el territori de l'Estat i que sigui capaç d'arribar a les famílies que, per efecte d'aquesta crisi, s'incorporen a la pobresa i a l'exclusió social, i que s'enfronten al risc afegit que la seva situació s'agreuï i es cronifiqui en el futur més immediat.

25 ANYS CPT

La comunicació sempre fou clara, entenedora i sincera

MARIA JOANA QUEROL BELTRÁN

Maria Joana Querol Beltrán, de la Diòcesi de Tortosa, va participar en la celebració del Concili Provincial com a representant del Consell Pastoral Diocesà. Per a ella va suposar una experiència eclesial intensa.

Podria dir a grans trets, quan i com es va convocar el Concili Provincial Tarraconense?

El dia 29 de novembre de 1992, primer diumenge d'Advent, es proclamà l'Edicte firmat per Mons. Ramon Torrella, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, en el qual es comunicava la decisió de convocar un Concili Provincial Tarraconense. Digué Mons. Torrella: «Celebrarem aquest nou Concili Provincial amb mirada vetllant i atenta als signes dels temps, fent ressonar la crida a l'*aggiornamento* de Joan XXIII, a la *renovació* de Pau VI, a la *joia* de Joan Pau I i al *renovat impuls de la nova evangelització* de Joan Pau II». Després de l'anunci de convocatòria va haver-hi una etapa de preparació, d'informació i de sensibilització i amb la publicació de l'exhortació pastoral «*Esperit que dius a les esglésies de la Tarraconense?*» el dia de l'Epifania del Senyor de 1994, i de l'edició dels quatre documents de treball, va començar l'Etapa Diocesana fins al juliol.

Què li va suposar participar en el Concili Provincial Tarraconense?

La celebració del CPT va tenir per a mi una doble vessant: **Una experiència humana** en saber escoltar, participar, dialogar i respectar les diferents opinions. La comunicació sempre fou clara, entenedora i sincera entre els diferents membres conciliaris. Quan s'havia de fer una aportació o presentar alguna esmena, era a partir d'una plataforma de diàleg i de llibertat de fills de Déu, fent palesa en tot moment la pluralitat i la riquesa en les diferents intervencions. L'altra vessant fou **una experiència espiritual**. Vam ser convocats per l'Esperit i en tot moment la pregària, la litúrgia de les hores i les eucaristies tan acuradament preparades i tan profundament viscudes, van ser l'eix central de totes les sessions conciliaris. La pregària fou en molts moments de silenci interior i en actitud d'escolta de la Paraula de Déu. Es respirava un desig de respondre amb fidelitat a la pregunta i lema del Concili: «*Esperit, què dius a les esglésies de la Tarraconense?*»

Què creu que ha estat el més important o positiu del CPT? I el més negatiu?

Va ser positiu durant la celebració del Concili, la capacitat de diàleg, la llibertat d'expressió, la comprensió i el respecte mutu, la caritat i la fraternitat que en tot moment va haver-hi. Malgrat alguns moments de petites tensions i de silencis significatius, sempre va ser amb un clima de màxim respecte i amb la plena convicció que l'Església és de Jesucrist. Una Església que ens supera en el temps i l'espai i que no la portem els homes, sinó que la condueix l'Esperit. També fou positiu que les vuit diòcesis amb seu a Catalunya van respondre totes a una i es va fer ben palesa la germanor entre les diòcesis. Considero negatiu que la resposta que s'ha donat a l'esforç del treball conciliar no hagi estat del tot entusiasta i esperançada, i algunes qüestions que en aquell moment es van considerar importants no s'hagin portat a la pràctica. Malgrat les llums i les ombres, sempre he considerat que la celebració del Concili Provincial Tarraconense va ser un gran esdeveniment per a les esglésies amb seu a Catalunya.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 4,23-31 / SI 2 / Jo 3,1-8]. *Tortosa* (territori de la Comunitat Valenciana): Sant Vicenç Ferrer, prev.; Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dimarts [Fets 4,32-37 / SI 92 / Jo 3,7-15]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.

22. □ Dimecres [Fets 5,17-26 / SI 33 / Jo 3,16-21]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa.

23. ■ Dijous [Ap 12,10-12a / SI 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.

24. □ Divendres [Fets 5,34-42 / SI 26 / Jo 6,1-15]. Sant Fidel de Sigmaringen, prevere caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); sant Gregori d'Elvira, bisbe.

25. ■ Dissabte [1Pe 5,5b-14 / SI 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Ania, bisbe.

26. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 2,14.22-28 / SI 15 / 1Pe 1,17-21 / Lc 24,13-35]. Mare de Déu del Bon Consell; sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.

Diumenge II de Pasqua (A)

COMENTARI

Posaven en comú els seus béns

Segurament tots voldríem veure les nostres esglésies plenes, però perquè sigui així, fan falta moltes coses. A la primera lectura d'avui llegim: *Tot hom sentia un gran respecte [pels cristians] Per què? Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària.* I després encara diu: *Els creients vivien units, i es distribuïen els diners segons les necessitats de cadascú.* Si visquéssim així els cristians, no atrauríem molta més gent? Però si ens veuen desunits i cadascú buscant els seus interessos...

Però segurament que també avui dia hi ha moltes persones que pensen com Tomàs: *Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.* I això que els seus companys li deien: *Hem vist el Senyor.* Però ell vol tocar, vol comprovar, com molta gent avui dia. En canvi, Jesús ens dirà: *Feliços els qui creuran sense haver vist.* Sabem molt bé que costa molt creure sense haver vist, sense tocar el Senyor. Tanmateix l'evangeli acaba dient-nos precisament: *Els miracles que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.* Per això s'escriuen els evangelis perquè creguem en Crist encara que no l'hàgim vist.

La segona lectura ens recorda que *Déu ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts.* Aquest és el punt central de la nostra fe. La resurrecció explica la forma de viure els primers creients, ens dona *l'esperança d'una heretat que res no pot destruir ni deteriorar, una gran alegria, ni que ara us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves.* La resurrecció de Crist ens dona el perdó dels pecats, el saber desprendre'ns dels nostres béns, el creure en Crist sense haver-lo tocat, la vida plena, una immensa alegria. I això ho fa possible l'Esperit que hem rebut: *Rebeu l'Esperit Sant.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,42-47)

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles. Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú. Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i prenién junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 1,3-9)

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres; creients com sou, el poder de Déu us guarda fins que obtingueu la salvació que ell té preparada perquè es reveli a la fi dels temps. Això us ha de donar una gran alegria, ni que ara, si convingués, us haguessin d'entristir per poc temps diverses proves. Si l'or, que al capdavant perdrà tot valor, ara és provat al foc, la vostra fe, més preciosa que l'or, també ha de ser provada perquè resulti mereixedora d'elogi, d'honor i de glòria el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres, sense haver-lo vist, l'estimeu, i des d'ara, perquè heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,42-47)

Los hermanos perseveraban en la enseñanza de los apóstoles, en la comunión, en la fracción del pan y en las oraciones.

Todo el mundo estaba impresionado, y los apóstoles hacían muchos prodigios y signos. Los creyentes vivían todos unidos y tenían todo en común; vendían posesiones y bienes y los repartían entre todos, según la necesidad de cada uno. Con perseverancia acudían a diario al templo con un mismo espíritu, partían el pan en las casa y tomaban el alimento con alegría y sencillez de corazón; alababan a Dios y eran bien vistos de todo el pueblo; y día tras día el Señor iba agregando a los que se iban salvando.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 1,3-9)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor, Jesucristo, que, por su gran misericordia, mediante la resurrección de Jesucristo de entre los muertos, nos ha regenerado para una esperanza viva; para una herencia incorruptible, intachable e inmarcesible, reservada en el cielo a vosotros, que, mediante la fe, estáis protegidos con la fuerza de Dios; para una salvación dispuesta a revelarse en el momento final.

Por ello os alegráis, aunque ahora sea preciso padecer un poco en pruebas diversas; así la autenticidad de vuestra fe, más preciosa que el oro, que, aunque es perecedero, se aquilata a fuego, merecerá premio, gloria honor en la revelación de Jesucristo; sin haberlo visto lo amáis y, sin contemplarlo todavía, creéis en él y así os alegráis con un gozo inefable y radiante, alcanzando así la meta de vuestra fe: la salvación de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo. A quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.